

dentlig meget. Man kan se af Betænkningen, at der har været rettet Spørgsmaal til de forskellige Kommuner om, hvorledes de har ordnet Forholdet med kommunal Lægekørsel, særlig paa Sygekassernes Vegne, og disse Spørgsmaal er blevet besvaret meget forskelligt. Der er 81 Kommuner, som har svaret, at de har akkorderet med Lægen om at befordre sig selv for et Beløb varierende mellem 35 og 80 Ø. pr. km. Det lyder jo aldeles utroligt, at Kørselspriserne i et Land som Danmark kan variere i den Grad. Andre Kommuner svarer, at man har akkorderet med Lægerne om en bestemt Kørselspris aarlig for at besøge den hele Sygekassepraksis. Et tredje Sted betaler man Lægen 3 Kr. aarlig pr. Sygekassemedlem, og saa skal han befordre sig selv. Ærede Medlemmer forstaar, at det er meget varierende Landet over, hvorledes disse Kontrakter mellem Læger og Sygekasser er affattet, og derfor vil det sikkert være meget heldigt, at man faar en Kontrol eller i hvert Tilfælde et Mæglingstraad, som kan optræde, naar der er Uoverensstemmelse om Affattelsen af Kontrakterne eller om deres Overholdelse, og det Mæglingstraad faar man gennem de Ændringer, der her er foreslaaet i Loven om kommunal Lægehjælp, idet det Mæglingstraad, som nu bestaar til Bilæggelse af Uoverensstemmelser mellem Kommunerne og Lægerne, efter Forslaget udvides med 2 nye Medlemmer, en Læge med Landsygekassepraksis valgt af Den almindelige danske Lægeforening, og et Medlem, valgt af De samvirkende Sygekasse-Centralforeninger; der er i Forvejen 6 Medlemmer i dette Raad, 3 Læger, valgt af Den almindelige danske Lægeforening, og 3 Medlemmer, valgt af de samvirkende Kommunalebestyrelser. Raadet skulde altsaa fremtidig ikke alene have til Opgave at ordne den kommunale Lægehjælp, men ogsaa den kommunale Lægekørsel, og hvis Mæglingen mellem Lægerne og Kommunerne i de enkelte Tilfælde ikke fører til noget Resultat, skal Raadet gøre Indstilling til Indenrigsministeren, og han skal da bekendtgøre for vedkommende Kommune, hvorledes den i det enkelte Tilfælde skal opfylde sin Kørselspligt.

Dette kan være udmærket. Der er kun een Ting, jeg kunde have Lyst til at gøre opmærksom paa: er det nødvendigt, at Raadet suppleres, saaledes at der bliver 8 Medlemmer? Det vil jo nok medføre nogen Bekostning, og vilde det være saa vanskeligt, at en af de 3 Repræsentanter

for Kommunerne blev et Sygekassemedlem valgt af de samvirkende Sygekasser? En af Lægerne vil vel altid kunne have Landsygekassepraksis. Men jeg aner ikke, hvor stort Arbejde der i Forvejen er for de 6; det er muligt, at de ikke kan overkomme mere. Noget helt andet er det, naar en æret foregaaende Taler taler om at drage den Kørsel, som Kommunerne skal yde for Jordemødre, ind under den samme Lov. Jeg kan ikke tænke mig, at dette kan gøres uden en større Ændring af det paatænkte Mæglingstraad. Men disse Ting vil jo kunne behandles i et Udvalg, som der er al Anledning til at tro vil blive nedsat, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til, at Lovforslaget føres igennem hurtigt og godt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige Ordførere for den Tilslutning, de har givet dette dog ret betydningsfulde Lovforslag. Jeg finder Anledning til at bemærke, at det jo ikke er Hensigten med Lovforslaget at oprulle hele Spørgsmaalet om kommunal Kørselspligt eller om Pligtarbejde i det hele. Et Forslag til Nyordning paa dette Omraade er, som ærede Medlemmer, der har gennemlæst Kommissionsbetænkningen, vil vide, udformet af Kommissionen, og det vil i en nær Fremtid blive Genstand for Overvejelse i Indenrigsministeriet med det Formaal at naa til Fremsættelse af et Lovforslag til Ordning af ogsaa dette Spørgsmaal.

Fra flere Sider er det udtalt, at det vilde være ønskeligt, om ogsaa mulige Uoverensstemmelser om Ordning af Kørselen for Jordemødre kunde komme ind under Mæglingstraadets Behandling og eventuelt blive Genstand for Raadets Indstilling. I det kommende Udvalg vil der jo blive Lejlighed til at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Prøvelse. Jeg tror dog ikke, det vil blive saa ganske simpelt at løse Spørgsmaalet ved det foreliggende Lovforslag, idet dette jo angaar den kommunale Lægekørsel og fremtræder som Ændringsforslag til Loven af 21. April 1914, en Lov, der ikke omhandler Jordemødre og Kommunernes Stilling overfor disse, hvad angaar Pligten til deres Befordring. Jeg tror derfor, at det nævnte Spørgsmaal, hvis det skal lægges ind under Mæglingstraadet, maa tages op til en selvstændig Prøvelse. Men dette hindrer selvfølgelig ikke, at Udvalget kan beskæftige sig med det, og hvis der fra